

4) Zarzut czwarty, dotyczący braku uzasadnienia i naruszenia prawa powodującego uszczerbek dla jednolitości orzecznictwa, jako że Sąd orzekł, iż naruszenie proceduralne dotyczące braku uzasadnienia wymaganego przez art. 6 ust. 1 decyzji nr 45-2010 w odniesieniu do sprawozdania komisji kwalifikacyjnej może spowodować stwierdzenie nieważności decyzji zaskarżonych w pierwszej instancji.

Odwołanie wniesione w dniu 17 grudnia 2013 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 7 października 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-97/12 Thomé przeciwko Komisji

(Sprawa T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Florence Thomé (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 października 2013 r. w sprawie F-97/12 Thomé przeciwko Komisji;
- Odrzucenie skargi wniesionej przez F. Thomé w sprawie F-97/12 jako niedopuszczalnej, a w każdym razie oddalenie jej jako bezzasadnej;
- pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia pojęcia aktu niekorzystnego. Komisja podnosi, po pierwsze, że akt, który został już uchylony przez organ powołujący w ramach zażalenia nie może podlegać stwierdzeniu nieważności w postępowaniu sądowym, a po drugie, że decyzja uwzględniająca żądanie zainteresowanego nie może zostać uznana za akt niekorzystny (odnośnie do pkt 28-37 zaskarżonego wyroku).
- 2) Zarzut drugi dotyczący, po pierwsze, naruszenia prawa przy określeniu zakresu kompetencji kontrolnych organu powołującego i Sądu do spraw Służby Publicznej wobec decyzji komisji konkursowych, a także zakresu kontroli sądowej Sądu do spraw Służby Publicznej, a po drugie, przeinaczenia przedmiotu sporu i naruszenia zasady kontrydiktoryjności (odnośnie do pkt 50-52 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej zastosował wobec przedłożonych mu do rozpoznania decyzji, czyli

decyzji organu powołującego, nieodpowiednie kryterium kontroli sądowej, przekraczając tym samym granice przysługującego mu zakresu kontroli sądowej.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia norm prawnych dotyczących oceny istnienia dyplomu studiów wyższych w związku z ogłoszeniem o konkursie (odnośnie do pkt 56-58 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo przyjmując walor zawodowy dyplomu za jego walor akademicki i uznając, że nieoficjalny dyplom, taki jak świadectwo wydane przez prywatną placówkę oświatową, którego walor akademicki nie jest w żaden sposób uznawany, powinien zostać uwzględniony przez organ powołujący.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wyjaśnił, w jaki sposób w dniu złożenia kandydatury dyplom skarżącej w pierwszej instancji mógł być zgodny z określonym w ogłoszeniu o konkursie warunkiem, skoro zgodność ta została wykazana dopiero a posteriori, w postępowaniu w sprawie zażalenia (odnośnie do pkt 56, 57 i 60-64 zaskarżonego wyroku).
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że skarżąca w pierwszej instancji utraciła szansę na zatrudnienie i należy jej się odszkodowanie (odnośnie do pkt 74 zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2013 r. — PAN Europe i Confédération paysanne przeciwko Komisji

(Sprawa T-671/13)

(2014/C 52/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnolet, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 października 2013 r., w której Komisja uznała za niedopuszczalne:
 - wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopryd oraz zabraniającego stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s. 12);

- wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej nieustanowienia przez Komisję całkowitego zakazu klotianidyny, tiametoksamu i imidachloprydu.
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że, wydając sporną decyzję, Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”). Przepisy zastosowane przez Komisję, a mianowicie art. 10 i art. 2 ust. 1 lit. g) i h) rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus⁽¹⁾, są niezgodne z art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus. Niezgodność z prawem tych przepisów rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus powinna była skłonić Komisję do niestosowania kryteriów określonych w spornej decyzji i do uznania wniosków o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej za dopuszczalne.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że, wydając sporną decyzję, Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek zastosowania się, na ile to możliwe, do konwencji. Komisja powinna była zinterpretować art. 10 rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, a w szczególności pojęcia „aktu administracyjnego” i „zaniechania administracyjnego”, których dotyczy ten przepis, zgodnie z art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus i powinna była pominąć niezgodne z prawem definicje ustanowione w art. 2 ust. 1 lit. g) i h) rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus. Komisja naruszyła zatem art. 10 rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus i uchybiła obowiązkowi zastosowania się do konwencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, p. 13).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2013 r. — Copernicus-Trademarks przeciwko OHIM — Bolloré (BLUECO)

(Sprawa T-684/13)

(2014/C 52/78)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci L. Pechan i S. Körber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 października 2013 r. w sprawie R 2029/2012-1 oraz uznanie odwołania do Izby Odwoławczej za zasadne i w konsekwencji oddalenie sprzeciwu w całości;
- obciążenie pozwanego urzędu i Bolloré SA, w razie wstąpienia przez nią do postępowania, kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BLUECO” dla towarów z klasy 12 — zgłoszenie nr 9 724 675

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Bolloré SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „BLUECAR” dla towarów z klasy 12 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 597 621

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2013 r. — Copernicus-Trademarks przeciwko OHIM — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Sprawa T-685/13)

(2014/C 52/79)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci L. Pechan i S. Körber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)